

Sygn. akt V CSK 214/16

## POSTANOWIENIE

Dnia 7 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z wniosku "M." M. Spółki Jawnej z siedzibą  
w K.

przy uczestnictwie M. M. i A. K.

o wpis prawa użytkowania wieczystego i własności budynku w księdze wieczystej  
Kw nr (...),

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 listopada 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy od postanowienia Sądu Okręgowego  
w K.

z dnia 6 października 2015 r., sygn. akt IV Cz (...),

**1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**

**2. zasądza od wnioskodawcy na rzecz uczestnika**

**postępowania A. K. kwotę 240 zł (dwieście**

**czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania**

**kasacyjnego.**

## UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 6 października 2015 r. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołano się na istnienie w sprawie potrzeby wykładni przepisów prawa budzących wątpliwości i wywołujących rozbieżności w orzecznictwie, jako jej podstawę wskazując problem istnienia sukcesji *ex lege* spółki jawnej w zakresie majątku wspólników spółki cywilnej przed dniem 15 stycznia 2004 r. W skardze wskazano także na jej oczywistą zasadność.

Po pierwsze, jak zostało wyjaśnione w judykaturze Sądu Najwyższego - oczywista zasadność skargi kasacyjnej oznacza, że dla przeciętnego prawnika podstawy wskazane w skardze *prima facie* zasługują na uwzględnienie. Sytuacja taka w szczególności istnieje wtedy, gdy bez wątpienia wystąpiły uchybienia, na które powołuje się skarżący, lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia albo podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesiony środek zaskarżenia. Pamiętać przy tym trzeba, że oczywiste jest to, co jest widoczne bez potrzeby głębszej analizy, czy przeprowadzenia dłuższych badań lub dociekań. Skarżący musi zatem wykazać, że wyrok zapadł

z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym na pierwszy rzut oka, bez konieczności przeprowadzenia bardziej szczegółowej analizy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08, nie publ.). Bliższa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej nie pozwala przyjąć, by była ona - w powyższym rozumieniu - oczywiście uzasadniona.

Po drugie, w sprawie nie występuje także przesłanka z art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 2 k.p.c. Kwestia ta przez dłuższy czas stanowiła przedmiot rozbieżnych ocen w orzecznictwie, współcześnie uznać można jednak, że w judykaturze utrwaliło się stanowisko o pełnej sukcesji z mocy prawa w razie przekształcenia spółki cywilnej w jawną na podstawie art. 26 § 4 k.s.h. Za ostatecznie ukształtowany pogląd ten uznał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 6 listopada 2014 r., II CSK 90/14 (nie publ.) Na tle tej wypowiedzi, a także na tle wcześniejszego orzecznictwa Sądu Najwyższego, nie można stwierdzić, by konieczne było ponowne rozstrzyganie tego problemu w ramach obecnie wniesionej skargi kasacyjnej. Kolejne orzeczenie Sądu Najwyższego nie przyczyniłoby się w tym zakresie w istotnym stopniu do rozwoju prawa, co wyklucza spełnienie przez skargę kasacyjną celu publicznego, mającego dominujące znaczenie w ramach tego środka zaskarżenia.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398<sup>9</sup> § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego należnych uczestnikowi A.K. Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 520 § 3, art. 98 § 3 oraz art. 108 § 1 w zw. z art. 13 § 2, art. 391 § 1 i art. 398<sup>21</sup> k.p.c.